

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **L. M. P.**, zastoupený JUDr. Pěvou Skýbovou, advokátkou se sídlem Bartošova 4, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2008, č. j. OAM-1-662/VL-07-02-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2009, č. j. 56 Az 105/2008 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky JUDr. Pěvy Skobové **se určuje** částkou 2856 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rozhodnutím ze dne 16. 6. 2008 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že ze země původu odcestoval dne 28. 9. 2001 studovat do Ruska. Kvůli stupňujícím se otevřeným projevům rasismu se rozhodl Rusko opustit a letecky vycestoval přes Rakousko do České republiky, kde dne 20. 8. 2007 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dále uvedl, že se nemůže vrátit do země původu kvůli tamní politické nestabilitě. V následném pohovoru žalobce doplnil, že již před odjezdem ze země původu bylo vůči němu vyhlášeno pátrání vládní stranou, neboť byl členem opoziční strany UPADS. Žalobce se podle svých slov do Konga bojí vrátit, neboť se domnívá, že by byl po svém návratu zabit. Svou žádost o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil také tím, že by chtěl v České republice dostudovat a udělat si doktorát. Žalovaný ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že hlavním důvodem žádosti žalobce je snaha dokončit zde studium započaté v Rusku. Zpochybnil věrohodnost žalobcových tvrzení o jeho členství ve straně UPADS i o tom, že by měl být z tohoto důvodu pronásledován. Žalobce tak nebyl v zemi původu pronásledován pro žádný z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu. Žalovaný v případě žalobce nezjistil žádný důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu. Naplněny nebyly ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a citovaného zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který ji dne 27. 3. 2009 zamítl. Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností. V té předně namítá ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.,

soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky pronásledování kvůli jeho politické angažovanosti. Nežádoucí a pronásledovanou osobou se stal proto, že byl členem opoziční politické strany – Konžské strany práce. Před odjezdem do Ruska pořádal různé mítinky, dvakrát se ocitnul v ohrožení života, jednak při střelbě do hloučku lidí, jednak při zadržení policií. V řízení před správním orgánem i v řízení před soudem bylo nesprávně poukazováno na rozpory v jeho vyjádřeních. Krajský soud se řádně nevypořádal s žalobní námitkou, v níž stěžovatel zdůvodňoval, proč došlo v jeho podáních k určitým rozporům. Dále stěžovatel namítá dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. vadu řízení spočívající v tom, že skutková zjištění o osobních poměrech v zemi původu stěžovatele jsou v rozporu s rozhodnutím žalovaného, přičemž krajský soud tento rozpor neodstranil. Kromě toho stěžovatel namítá též vadu řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., kterou spatřuje v jednostranném výkladu zákona v neprospěch žalobce, čímž krajský soud porušil zásadu rovnosti stran.

Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s rozsudkem krajského soudu a navrhnul její zamítnutí.

II.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud se nejprve vypořádal s námitkou, podle níž skutková zjištění o osobních poměrech v zemi původu stěžovatele jsou v rozporu s rozhodnutím žalovaného, přičemž krajský soud tento rozpor neodstranil. A dále s námitkou, že krajský soud porušil zásadu rovnosti stran jednostranným výkladem zákona v neprospěch stěžovatele. Stěžovatel však nikterak nespecifikoval, v čem konkrétně by měla spočívat uvedená pochybení krajského soudu. Takto obecně vymezené námitky již byly předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, namátkou lze uvést například rozsudky ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publ. pod č. 181/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, ze dne 16. 5. 2004, č. j. 1 Azs 45/2004 - 47, nebo ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 22/2004 - 42.

Stěžovatel dále namítá nesprávné posouzení právní otázky pronásledování pro jeho politickou angažovanost. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že žalovaný i krajský soud dospěli k závěru o nevěrohodnosti stěžovatelem uváděných skutečností jednak na základě rozporů v jeho vlastních vyjádřeních, jednak na základě informací o zemi původu. Rozpor spočíval zejména v tvrzení stěžovatele ohledně toho, že je členem opoziční strany UPADS. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 20. 8. 2007 přitom uvedl, že byl ve své vlasti řadovým členem Konžské strany práce (PCT). Až při pohovoru ze dne 27. 8. 2007 začal tvrdit, že byl postupně členem několika politických stran. Název UPADS navíc uvedl nepřesně, namísto Union Panafricaine pour la Démocratie Sociale hovořil o Union Panafricaine du Developpement Sociale. Z informací o zemi původu vyplynulo, že UPADS byla vládní stranou do roku 1997, na politické scéně však zůstala i po následné občanské válce. Její činnost nebyla zakázána a její kandidáti se zúčastňují voleb, naposledy v roce 2007 voleb do parlamentu. V Kongu nedochází k politicky motivovaným vraždám ze strany bezpečnostních složek státu,

rovněž nebylo zjištěno, že by byla nějaká politická strana zakázána nebo byla pozastavena její činnost. Stěžovatelova tvrzení o tom, že se nachází na seznamu hledaných osob, které má k dispozici i konžský ambasador v Moskvě, považovali žalovaný a krajský soud za nevěrohodné také z toho důvodu, že si žalobce v roce 2006 bez jakýchkoli problémů prodloužil platnost svého cestovního dokladu právě na moskevské ambasádě Konžské republiky. Nejvyšší správní soud připomíná, že se otázkou významu věrohodnosti výpovědi stěžovatele v řízení o udělení mezinárodní ochrany již dostatečně zabýval v rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 - 70, v němž uvedl: „*V mnoha případech však musí žalovaný rozhodovat za důkazní nouze, tj. tehdy, když není ani žadatel ani žalovaný schopen doložit či vyvrátit určitou skutečnost či tvrzení žádným přesvědčivým důkazem. V takových případech zůstává jediným důkazním prostředkem výpověď žadatele a klíčovým faktorem se stává posouzení celkové věrohodnosti žadatele a posouzení pravděpodobnosti, zda k události opravdu došlo podle výpovědi žadatele.*“ Dále lze odkázat na rozsudky ze dne 24. 7. 2008, č. j. 2 Azs 49/2008 - 83, ze dne 26. 2. 2008, č. j. 2 Azs 100/2007 - 64, ze dne 18. 1. 2006, č. j. 6 Azs 386/2004 - 40 nebo ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57.

Aby byl strach z pronásledování odůvodněný, musí být hrozba pronásledování reálná. Pouhý fakt, že stěžovatel je řadovým členem legálně působící politické strany, byť opoziční, ještě nenaplnuje ustanovení § 12 zákona o azylu. Touto otázkou se již Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudcích ze dne 19. 10. 2006, č. j. 3 Azs 50/2006 - 55, ze dne 3. 8. 2006, č. j. 6 Azs 307/2005 - 87, ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 - 54, ze dne 8. 12. 2005, č. j. 7 Azs 276/2004 - 97, anebo ze dne 29. 10. 2003, č. j. 4 Azs 4/2003 - 68.

Stěžovatel ve své výpovědi při pohovoru před správním orgánem uvedl, že po něm bylo vyhlášeno pátrání a že byl hledán „lidmi vlády“. O vyhlášení pátrání se dozvěděl od lidí ze svého okolí a bez dalšího začal měnit bydliště a následně odešel ze země. Až při ústním jednání před krajským soudem uvedl, že se ve své vlasti ocitl v ohrožení života na mítinku v roce 1997, na němž došlo ke střelbě proti hloučku lidí, v němž se nacházel i stěžovatel, a později při zadržení policií, kdy byl policistou udeřen do hlavy. Podle krajského soudu však měl stěžovatel svá tvrzení o účasti na mítinku a o zadržení policií uvést již v žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo alespoň při pohovoru. Nejvyšší správní soud v této souvislosti odkazuje na svůj rozsudek ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 Azs 50/2003 - 89.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečné odpovědi na všechny námitky podané stěžovatelem v kasační stížnosti. Kasační stížnost není přijatelná ani pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon, tedy změnit výklad určité, dosud správními soudy jednotně řešené právní otázky. Nejvyšší správní soud konečně neshledal žádné zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele a které by tak mělo za následek přijatelnost kasační stížnosti. Za těchto okolností soudu nezbývá než konstatovat, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Žalobci byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif),

a to za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání a podání kasační stížnosti dle § 9 odst. 3 písm. f) a dle § 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky a za náhradu hotových výdajů, tedy ve výši 1 x 2100 Kč a 1 x 300 Kč, celkem 2400 Kč. Protože ustanovená advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 456 Kč, odpovídající dani, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovené advokátce se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 2856 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2009

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Marií Žiškovou v právní věci žalobce: **L. M. P.**, zastoupený JUDr. Pěvou Skýbovou, advokátkou se sídlem Bartošova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2008, č. j. OAM-1-662/VL-07-02-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2009, č. j. 56 Az 105/2008 - 41, o opravě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2009, č. j. 1 Azs 42/2009 - 62,

t a k t o :

Ve výroku č. III. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2009, č. j. 1 Azs 42/2009 - 62, se nahrazuje text „JUDr. Pěvy Skobové“ textem „JUDr. Pěvy Skýbové“.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 20. 8. 2009, č. j. 1 Azs 42/2009 - 62, Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti žalobce proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2009, č. j. 56 Az 105/2008 - 41.

Podle § 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, předseda senátu opraví v usnesení i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.

V písemném vyhotovení usnesení se vyskytla zjevná nesprávnost spočívající v tom, že ve výroku rozhodnutí uvedl zdejší soud nesprávně jméno advokátky zastupující žalobce (v záhlaví je jméno advokátky uvedeno správně). Namísto „JUDr. Pěva Skýbová“ uvedl Nejvyšší správní soud chybně „JUDr. Pěva Skobová“.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2009

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu